

OP VERZET TEGEN HET VERSTEKVONNIS d.d. 9 SEPTEMBER 1997

Griffienummer :

Beklaagdenummer :

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE vijftiende kamer**, (voorheen 17 kamer K.B. 27.94.99 - Besch. Vrz. 27.05.99) rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van **14 oktober 2003** het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Notitienummer 66.71.5625/91/5

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, elektricien, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, verpleegster, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Gezien het in deze zaak, door deze rechtbank, zeventiende kamer, bestaande uit een rechter, rechtdoende in strafzaken, op 9 september 1997 bij verstek verleende vonnis, waarbij de beklagde-opposant werd schuldig verklaard aan :

“Beklaagd van :

te _____ vanaf op of rond 1 september 1991 tot op datum dagvaarding :

De eerste en de tweede :

Als daders om het misdrijf uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben :

Bij inbreuk op art. 64 van de wet van 29.3.1962, gewijzigd bij art. 20 van de wet van 22.12.1970, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg overtreden te hebben, de bepalingen van titel II van de wet van 29.3.1962 overtreden te hebben, nl. (art. 44, §1 ibid.) zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen :

- gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, of een bestaande woning afgebroken, herbouwd of verbouwd te hebben, namelijk door het wederrechtelijk oprichten en instandhouden van een bedrijfshal.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde : (ligging - gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming)

aard en oppervlakte : huis + tuin, 14 a 77 ca + 3 a 90 ca;

wijk en nummer van het kadaster :

en de eigenares ervan geïdentificeerd zijnde als :

met maatschappelijke zetel te _____

en bij toepassing van de hiernavolgende artikelen :

“Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40, 50, 65, 66;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 26 juni 1992, art. 162 en door de wet van 24 december 1993, art. 1;

Art. 44, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij art. 4, 20 en 21 van de wet van 22 december 1970;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2;”

volgende veroordeling werd uitgesproken :

“Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde ieder tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK, telkens met negenhonderd negentig decimes verhoogd, telkens TWINTIGDUIZEND FRANK bedragende.

Verplicht de eerste en de tweede beklaagde bovendien om elk een bedrag van TIEN FRANK, telkens met duizend negenhonderd negentig decimes verhoogd, telkens TWEE DUIZEND FRANK bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde solidair tot de gerechtskosten, deze in hun geheel begroot op drieduizend zeshonderd eenenvijftig frank;

Legt de eerste en de tweede beklaagde tevens elk een vergoeding op van duizend frank als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboeten zullen kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens twee maand wat iedere uitgesproken geldboete van TWEEHONDERD FRANK betreft;

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van ZES MAANDEN;

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen in de uitvoering ervan van ambtswege kunnen voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde in solidum tot betaling aan de gemach-

tigde ambtenaar van een dwangsom van TWEEDUIZEND FRANK per dag verwijl in de uitvoering van het bevolen herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de termijn van zes maanden tot herstel in de vorige staat gegund, met een maximum bedrag van EEN MILJOEN waarboven geen dwangsom meer verbeurd wordt."

Overwegende dat voormeld verstekvonnis op 11 oktober 1997 door het ambt van gerechtsdeurwaarder met standplaats te werd betekend aan persoon wat de eerste beklagde betreft en aan haar echtgenoot wat de tweede beklagde betreft en dat de tweede beklagde op 11.10.97 kennis nam van het verstekvonnis.

Overwegende dat beklagden-opposanten verzet aantekenden tegen de beschikkingen en de tenuitvoerlegging van voormeld verstekvonnis op strafrechtelijk gebied, bij akte verleden voor de gerechtsdeurwaarder met standplaats te op 23 oktober 1997.

Gehoord de beide beklagden-opposanten in zijn antwoorden;
Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering het verzet ontvankelijk te verklaren.

Overwegende dat beide beklagden-opposanten geen enkele afdoende reden naar voor hebben gebracht om hun afwezigheid op de behandelende terechtzitting te rechtvaardigen;
Dat het verzet aan hun persoonlijk toedoen te wijten is.

Overwegende dat het verzet ter terechtzitting van 18 november 1997 ontvankelijk werd verklaard en derhalve opnieuw rechtdoende;

Gezien de processen-verbaal;
Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
Gehoord de beide beklagden-opposanten in hun antwoorden en verdediging bijgestaan door Mr. advocaat te

Gelet op het tussenvonnis van deze rechtbank en kamer van 24.12.2002, waarbij ingevolge het verzoek van de beklagden-opposanten de heropening van de debatten werd bevolen en de zaak voor verdere behandeling werd gesteld op de zitting van 25 maart 2003.

Overwegende dat uit de overeenstemmende gegevens van het strafdossier, alsmede uit de behandeling ter terechtzitting, gebleken is dat de beklagden-opposanten zich schuldig hebben gemaakt aan het hen ten laste gelegde feit, waarvan de gegrondheid door hen trouwens niet wordt betwist.

Overwegende dat de beklagden-opposanten in termen van pleidooien enkel verwijzen naar het gegeven dat inmiddels de aangebrachte tanks werden verwijderd en de site werd opgeruimd en dat het materiëel zeer moeilijk is de sokkels, bedoeld om de

stookolietanks op te plaatsen, te verwijderen, terwijl zij daartoe ook niet over de nodige financiële middelen beschikken.

Overwegende dat de aan de beklaagden-opposanten ten laste gelegde feit dus nog steeds bestaat, zodat ook de herstellvordering nog steeds gegrond blijft.

Overwegende dat gelet op de aard en de objectieve ernst van het weerhouden feit en rekening houdend met het blanco strafrechtelijk verleden van elk van de beklaagden-opposanten, de hiernavolgende bestraffing passend en rechtmatig voorkomt.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 187, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40, 50, 65, 66;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 26 juni 1992, art. 162 en door de wet van 24 december 1993, art. 1;

Art. 44, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij art. 4, 20 en 21 van de wet van 22 december 1970;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17.06.1997;

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad van 03.05.1998;

Eurowet 78 d.d. 26.06.2000 art. 2, 3, 4, 6 en 9; K.B. 20.07.2000;

Eurowet 77 d.d. 30.06.2000 art. 3; K.B. 20.07.2000.

OM DIE REDENEN, DE RECHTBANK,

rechtdoende op tegenspraak en op verzet,

Stelt vast dat het verzet ter terechtzitting van 18 november 1997 **ontvankelijk** werd verklaard en opnieuw rechtdoende :

Veroordeelt de beide beklaagden-opposanten tot een geldboete van HONDERD VIJFTIG FRANK, gedeeld door 40,3399, met duizend negenhonderd negentig opdecimes verhoogd, ZEVENHONDERD DRIEËNVEERTIG EURO ACHTENZESTIG EUROCENT bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de ELKE uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN

Verplicht de beide beklaagden-opposanten bovendien om ELK een bedrag van TIEN EURO, met veertig opdecimes verhoogd, VIJFTIG EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beide beklaagden-opposanten tot de gerechtskosten, deze in hun geheel begroot op drieduizend zeshonderd eenenveertig frank omgerekend naar euro zijnde NEGENTIG EURO ZESENTWINTIG EUROCENT, zijnde de kosten op het vonnis bij verstek en begroot op ZEVENENZEVENTIG EURO ACHTENTWINTIG EUROCENT, zijnde de kosten op het huidig vonnis op verzet gevallen.

Legt de beide beklaagden-opposanten tevens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van ZES MAANDEN;

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de gemachtigde ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen in de uitvoering ervan van ambtswege kunnen voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde in solidum tot betaling aan de gewestelijke inspecteur van een dwangsom van NEGENENVEERTIG EURO ACHTENVIJFTIG EUROCENT per dag verwijl in de uitvoering van het bevolen herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf 15 april 2004

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
VEERTIEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN DRIE.

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.